

RP 45/2016 rd

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av protokollet med Uzbekistan om ändring av avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst samt med förslag till lag om ikraftträdande av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det med Uzbekistan i mars 2016 ingångna protokollet om ändring av avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Genom protokollet ändras avtalets bestämmelser om utbyte av upplysningar samt fogas till avtalet en bestämmelse om handräckning vid indrivning av skatter.

Protokollet träder i kraft trettio dagar efter den dag då de avtalsslutande staterna har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för protokollets ikraftträdande har uppfyllts.

I propositionen ingår ett lagförslag om ikraftträdande av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen ska träda i kraft vid en av statsrådets förordning fastställd tidpunkt samtidigt med protokollet.

RP 45/2016 rd

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGET.....	3
2 PROPOSITIONENS EKONOMISKA VERKNINGAR.....	3
3 BEREDNINGEN AV ÄRENDET.....	3
DETALJMOTIVERING	4
1 PROTOKOLLETS INNEHÅLL.....	4
2 MOTIVERING TILL LAGFÖRSLAGET	5
3 IKRAFTTRÄDANDE	6
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH LAGSTIFTNINGSDNING	6
LAGFÖRSLAG	7
Lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet med Uzbekistan om ändring av avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.....	7
FÖRDRAGSTEXT.....	8

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläget

Mellan Finland och Uzbekistan är i kraft det i Tasjkent den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 10/1999). Avtalet tillämpades i Finland första gången beträffande skatteåret 2000.

2 Propositionens ekonomiska verkningar

Genom protokollet ändras avtalets bestämmelser om utbyte av upplysningar och fogas till avtalet en bestämmelse om handräckning vid indrivning av skatter. Protokollet har inte några betydande ekonomiska verkningar.

3 Beredningen av ärendet

Förhandlingar om protokollet har förts mellan år 2013—2015, genom e-post och på Uzbekistans initiativ. Protokollet undertecknades i Helsingfors den 8 mars 2016.

DETALJMOTIVERING

1 Protokollens innehåll

Artikel I. Med artikel I ersätts texten i artikel 25 (Utbyte av upplysningar) i avtalet med en ny text som motsvarar artikel 26 i OECD:s modellskatteavtal.

Enligt stycke 1 förutsätts det inte längre att de begärda upplysningarna är nödvändiga för de ändamål som nämns i stycket, utan det räcker att upplysningarna är förutsebart väsentliga för dessa ändamål. Upplysningar kan användas för att förvaltas eller verkställas interna lagar beträffande skatter av varje slag och beskaffenhet, alltså inte enbart inkomstskatt som för tillfället.

Stycke 2 som berör hemlighållande av upplysningar ändrar inte avsevärt de nuvarande bestämmelserna (i stycke 1). Till stycket har emellertid fogats en bestämmelse (sista meningen i stycke 2) enligt vilken upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit kan användas för andra ändamål än de i stycket nämnda beskattningsändamål, om lagstiftningen i båda avtalsslutande staterna möjliggör detta och den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som lämnar upplysningarna tillåter användningen för andra ändamål.

Stycke 3 som berör de grunder, som berättigar att vägra att lämna upplysningar, ändras inte.

Det nya stycke 4 förpliktar den anmodade avtalsslutande staten att använda sina medel för informationssökning för att inhämta de begärda upplysningarna, även om den inte själv behöver dessa upplysningar för sina egna skattemässiga ändamål. I fråga om denna skyldighet tillämpas de begränsningar, alltså de grunder för vägran som nämns i stycke 3, men dessa grunder kan under inga omständigheter anses berättiga en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar endast därför att den inte har nationellt intresse i fråga om sådana upplysningar.

Enligt det nya stycke 5 kan bestämmelserna i stycke 3 vilket berör grunderna för vägran inte anses tillåta att en avtalsslutande stat vägrar att lämna upplysningar endast därför att upplysningarna är i besittning av en bank, annan penninginrättning, trust eller stiftelse förmedlare, representant eller god man eller därför att upplysningarna berör egendomsandelar i en person.

Artikel II. Till avtalet fogas artikel 25 A, Handräckning vid indrivning av skatter, som förpliktar de avtalsslutande staterna att bistå varandra vid indrivning av skattefordringar.

Detta bistånd begränsas inte av artiklarna 1 och 2, alltså typen av skatt och den frågan om person har hemvist i en avtalsslutande stat (stycke 1).

Stycke 2 definierar skattefordran för artikel 25A:s del som fordran på ett belopp avseende skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalsslutande staternas eller deras lokala myndigheters räkning, om denna beskattning inte strider mot avtalet eller mot något annat instrument till vilket Finland och Uzbekistan är parter, samt ränta, administrativa sanktioner och kostnader för indrivning eller säkringsåtgärd som hänför sig till detta belopp.

När man bestämmer om skattefordran är verkställbar och om gäldenären enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat som begär om indrivning saknar rätt att vid ifrågavarande tidpunkt förhindra fordrans indrivning, och när man alltså bestämmer om den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten är underkastad skyldigheten att indriva denna skattefordran, tillämpas lagstiftning i den stat som begär om indrivning. I genomförande av indrivning tillämpas lagstiftning som är tillämplig på skatter i den stat som mottar en begäran om indrivning.

Om en skattefordran i en avtalsslutande stat enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen, skall denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för vidtagande av säkringsåtgärder av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten som skall vidta åtgärder för säkerställande av denna skattefordran enligt bestämmelserna i dess lagar som om skattefordran vore en av dess egna skattefordringar. En skattefordring behöver emellertid då inte vara verkställbar i den stat, som begär om indrivning, vid tidpunkten då åtgärderna vidtas, och det faktum att gäldenären har rätt att förhindra fordrans indrivning är inte ett hinder för säkringsåtgärder (stycke 4).

När en avtalsslutande stat har erkänt en skattefordran för att tillämpa styckena 3 och 4, berörs denna fordran inte i denna stat – utan hinder av bestämmelserna i styckena 3 och 4 – av de tidsfrister eller förmånsrätter som gäller för en skattefordran enligt lagstiftningen i denna stat på grund av fordrans art. Förmånsrätt finns inte heller på grund av lagstiftningen i den stat som begär om indrivning (stycke 5).

Mål eller ärende som rör förekomsten, giltigheten eller beloppet av en skattefordran i en avtalsslutande stat (den stat som ber om bistånd) ska enligt stycke 6 inte anhängiggöras vid domstolar eller administrativa myndigheter i den andra avtalsslutande staten (den stat som mottar en begäran).

Om en skattefordran efter det att en begäran gjorts av en avtalsslutande stat enligt stycke 3 eller 4 men innan den andra avtalsslutande staten drivit in och överfört skattebeloppet till den förstnämnda staten, upphör att vara en skattefordran som avses i styckena 3 eller 4, dvs. förutsättningar för att driva in skattefordran eller för att vidta säkringsåtgärder är inte längre uppfyllda, den behöriga myndigheten i den stat som begär om bistånd ska snarast underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten om detta, och i enlighet med vad den andra staten bestämmer, vilandeförklara eller återkalla sin begäran (stycke 7).

I stycke 8 ingår grunderna för vägran att lämna bistånd. De är i fråga om punkterna a och b till stor del de samma som i punkterna a och c i artikel 25 stycke 3. Dessutom finns det inte skyldighet att lämna bistånd om den stat som ber om bistånd inte har uttömt alla rimliga möjligheter till indrivning eller säkringsåtgärder som finns tillgängliga enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis (punkt c) och inte heller i de fall där den administrativa bördan för den stat som har mottagit begäran om bistånd uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den stat som har bett om bistånd (punkt d).

Artikel III. Bestämmelserna om protokollets ikraftträdande ingår i denna artikel.

2 Motivering till lagförslaget

I 95 § 1 mom. grundlagen förutsätts att sådana bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts nationellt i kraft genom en särskild lag om införande.

Propositionen innehåller ett förslag till lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet med Uzbekistan om ändring av avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

1 §. Genom 1 § i lagförslaget sätts i kraft de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen.

2 §. Om ikraftträdandet bestäms genom förordning av statsrådet. Lagen avses träda i kraft samtidigt med protokollet.

3 Ikraftträdande

Enligt artikel III stycke 2 träder protokollet i kraft trettio dagar efter den dag då de avtalsslutande staterna har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för protokollets ikraftträdande har uppfyllts. Protokollet tillämpas i båda avtalsslutande staterna, såvida inte punkt c föranleder annat, i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då protokollet träder i kraft eller senare (punkt a), och i fråga om övriga inkomstskatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar vid nämnda tidpunkt eller senare (punkt b). Enligt punkt c tillämpas bestämmelserna i protokollet i fråga om begäran om utbyte av upplysningar enligt artikel 25 i avtalet den dag då protokollet träder i kraft. Bestämmelserna i protokollet tillämpas enligt deras villkor också på upplysningar från tiden före ikraftträdande av protokollet.

4 Behovet av riksdagens samtycke och lagstiftningsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Artiklarna I och II i protokollet innehåller bestämmelser som antingen direkt eller indirekt anknyter sig till beskattning och som hör till området för lagstiftning. Dessa bestämmelser i protokollet förutsätter således riksdagens godkännande.

De bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen är inte sådana som kräver lagstiftningsordning enligt andra meningen i 94 § 2 mom. grundlagen. Det i propositionen ingående lagförslaget kan därför godkännas i samma lagstiftningsordning som en vanlig lag.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås

att riksdagen godkänner det i Helsingfors den 8 mars 2016 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan ingångna protokollet om ändring av det i Tasjkent den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Eftersom protokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet med Uzbekistan om ändring av avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Helsingfors den 8 mars 2016 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan ingångna protokollet om ändring av det i Tasjkent den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 10/1999) gäller som lag så som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i protokollet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 7 april 2016

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Alexander Stubb

PROTOKOLL

**OM ÄNDRING AV DET DEN 9 APRIL
1998 MELLAN REPUBLIKEN FINLAND
OCH REPUBLIKEN UZBEKISTAN IN-
GÅNGNA AVTALET FÖR ATT UND-
VIKA DUBBELBESKATTNING OCH
FÖRHINDRA KRINGGÅENDE AV
SKATT BETRÄFFANDE SKATTER PÅ
INKOMST**

Republiken Finlands regering och Republiken Uzbekistans regering,

som önskar ändra det den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (här efter "avtalet"),

har kommit överens om följande:

ARTIKEL I

Texten i artikel 25 i avtalet utgår och ersätts med följande:

"1. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är förutsebart väsentliga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller för förvaltning eller verkställande av de avtalslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalslutande staternas eller deras lokala myndigheters räkning, i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2.

2. Upplysningar som en avtalslutande stat mottagit på grund av stycke 1 skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits enligt denna stats interna lagstiftning och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som nämns i stycke 1, eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter, eller har till-

PROTOCOL

**AMENDING THE AGREEMENT BE-
TWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND
AND THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME SIGNED ON
9 APRIL 1998**

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Republic of Uzbekistan,

Desiring to amend the Agreement between the Republic of Finland and the Republic of Uzbekistan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed on 9 April 1998 (hereinafter referred to as "the Agreement"),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

The text of Article 25 of the Agreement is deleted and replaced by the following:

"1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to

syn över ovannämnd verksamhet. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av det ovanstående kan upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål då sådana upplysningar kan användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna tillåter sådan användning.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja afärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

4. Om en avtalsslutande stat ber om upplysningar enligt denna artikel, skall den andra avtalsslutande staten använda sina medel för informationsökning för att inhämta dessa upplysningar, fastän denna andra stat kanske inte behöver dessa upplysningar för sina egna skattemässiga ändamål. Skyldigheten enligt bestämmelserna i den föregående satsen är underkastad begränsningar i stycke 3, men dessa begränsningar kan under inga omständigheter anses berättiga en avtalsslutande stat att vägra att förmedla upplysningar endast därför att den inte har nationellt intresse i fråga om sådana upplysningar.

5. Under inga omständigheter kan bestämmelser i stycke 3 anses tillåta att en avtalsslutande stat vägrar att förmedla upplysningar endast därför att upplysningarna är i besittning av en bank, annan penninginrättning, förmedlare, representant eller god man eller därför att upplysningarna berör egendomdelar i en person."

in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person."

ARTIKEL II

Efter artikel 25 fogas ny artikel 25A som följer:

"Artikel 25A

Handräckning vid indrivning av skatter

1. De avtalsslutande staterna skall bistå varandra vid indrivning av skattefordringar. Sådant bistånd begränsas inte av artiklarna 1 och 2. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpningen av denna artikel.

2. Med uttrycket "skattefordran" förstås i denna artikel en fordran på ett belopp avseende skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalsslutande staternas eller deras lokala myndigheters räkning, om denna beskattning inte strider mot detta avtal eller mot något annat instrument till vilket de avtalsslutande staterna är parter, samt ränta, administrativa sanktioner och kostnader för indrivning eller säkringsåtgärd som hänför sig till sådant belopp.

3. När en skattefordran i en avtalsslutande stat är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och då gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra dess indrivning, skall denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för indrivning av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Denna skattefordran skall drivas in av den andra staten enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning om verkställighet och indrivning som om denna vore en av dess egna skattefordringar.

4. När en skattefordran i en avtalsslutande stat enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder av syfte att säkerställa indrivningen, skall denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för vidtagande av säkringsåtgärder av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Den andra staten skall vidta åtgärder för säkerställande av denna skattefordran enligt bestämmelserna i dess lagstiftning som om denna vore en av dess egna skattefordringar. Detta gäller även

ARTICLE II

A new Article 25A shall be inserted after the Article 25 as follows:

"Article 25A

Assistance in the collection of taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were

om skattefordringen vid tidpunkten då sådana åtgärder vidtas inte är verkställbar i den förstnämnda staten eller gäldenären har rätt att förhindra dess indrivning.

5. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 3 och 4 skall en skattefordran som erkänns av en avtalsslutande stat enligt stycke 3 eller 4 inte i denna stat beröras av tidsfrister eller åtnjuta någon förmånsrätt som gäller för en skattefordran enligt lagstiftningen i denna stat på grund av fordringens art. En skattefordran som erkänns av en avtalsslutande stat enligt stycke 3 eller 4 skall inte heller åtnjuta förmånsrätt som gäller för denna skattefordran enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten.

6. Mål eller ärende som rör förekomsten, giltigheten eller beloppet av en skattefordran i en avtalsslutande stat skall inte anhängiggöras vid domstolar eller administrativa myndigheter i den andra avtalsslutande staten.

7. Om, efter det att en begäran gjorts av en avtalsslutande stat enligt stycke 3 eller 4 men innan den andra avtalsslutande staten drivit in och överfört skattebeloppet till den förstnämnda staten, skattefordringen upphör att vara

a) i fall som avses i stycke 3, en skattefordran i den förstnämnda staten som är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och som gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra indrivningen av, eller

b) i fall som avses i stycke 4, en skattefordran i den förstnämnda staten som enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen,

skall den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten snarast underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten om detta och i enlighet med vad den andra staten bestämmer skall den förstnämnda staten antingen vilandeförklara eller återkalla sin begäran.

8. Bestämmelserna i denna artikel medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna eller i den andra avtalsslutande staten;

a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or

b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) vidta åtgärder som står i strid mot allmänna hänsyn (ordre public);

c) lämna bistånd om den andra avtalsslutande staten inte uttömt alla rimliga möjligheter till indrivning eller säkringsåtgärder som finns tillgängliga enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis;

d) lämna bistånd i fall där den administrativa bördan för denna stat uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den andra avtalsslutande staten."

b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);

c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;

d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State."

ARTIKEL III

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra på diplomatisk väg att de konstitutionella förutsättningarna för ikraftträdandet av detta protokoll uppfyllts.

2. Detta protokoll, som utgör en integrerande del av avtalet, träder i kraft trettio dagar efter dagen för det senare av de meddelanden som avses i stycke 1 och dess bestämmelser tillämpas i båda staterna

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, såvida inte punkt c föranleder annat, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då protokollet träder i kraft eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, såvida inte punkt c föranleder annat, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då protokollet träder i kraft eller senare;

c) i fråga om begäran om utbyte av upplysningar enligt artikel 25 i avtalet, den dag då detta protokoll träder i kraft. Bestämmelserna i detta protokoll tillämpas enligt deras villkor också på upplysningar från tiden före ikraftträdandet av detta protokoll.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 8 mars 2016 i två exemplar på finska, uzbekiska och engelska språken, varvid varje text har lika vits-

ARTICLE III

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that the constitutional requirements for the entry into force of this Protocol have been complied with.

2. This Protocol, which shall form an integral part of the Agreement, shall enter into force thirty days after the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both States

a) subject to sub-paragraph c), in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Protocol enters into force;

b) subject to sub-paragraph c), in respect of other taxes on income for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Protocol enters into force;

c) in respect of requests for exchange of information according to Article 25 of the Agreement on the date of the entry into force of this Protocol. The provisions of this Protocol shall also apply in their terms to information predating the coming into force of this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Helsinki on this 8 day of March 2016 in the Finnish, Uzbek and English languages, all three texts being

RP 45/2016 rd

ord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning av detta protokoll är den engelskspråkiga texten avgörande.

equally authentic. In the case of divergence of interpretation of this Protocol the English text shall prevail.

För Republiken Finlands regering

For the Government of
the Republic of Finland

För Republiken Uzbekistans regering

For the Government of
the Republic of Uzbekistan